MUNKÁS

Infláció — Elfogták a város nyilas vezetőjét — A munkásság tüntetése — Vigyázat, szélhámosok — Kül- és belpolitikai összefoglaló — Az orosz örökösödési jog — Fontos élelmezési ankét Balassagyarmaton — Igazolóbizottsági határozatok — Sport.

DEMOKRATIKUS HETILAP I. évfolyam. 36. szám. **Salgótarján, 1945. október 20**

Megjelenik minden szombaton — Ára 20·— P — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Hunyadi-utca

Infláció

Mondjuk ki nyiltan, mindennapi életünk egyre elviselhetetlenebbé válik a pénz rohamosan növekvő értéktelensége miatt. Minden három napon túli tervünket, elgondolásunkat keresztül huzza a drágaság, amely néha már olyannak tünik, mint a részeg ember borszomja. Minél többet iszik, annál szomjasabb lesz és akkor még többet iszik.

Az árak megszédültek a saját vitustáncuktól és már semmi határt sem ismernek. Az ember néha már fogcsikorgatva akar vásárolni valamit és rájön, hogy amit 24 órával azelőtt nagynehezen kiizzadott volna a zsebéből, a következő nap ismét a hatodik égbe robban. Kétségtelen, hogy ezt sokáig birni nem lehet! Egész mai életünk egy fix alap nélküli rendszerre van épitve és a gazdasági bizonytalanság mindenkit bizalmatlanná, költekezővé tesz, sok ember szellemi tevékenysége már csak abban merül ki, hogy hogyan szerezze meg a legszükségesebb — csupán az állati élethez elegendő — ennivalót és hogyan lehetne a nála lévő bankónak nevezett papirdaraboktól lehetőleg egy órán belül megszabadulni.

A közgazdaságtan a pénzromlásnak ezt a jelenséget inflációnak, pénzfelfuvódásnak nevezi. Vagyis a gazdasági élet vérerei megtelnek papirral, irtózatos mennyiségü és nulláju papir tömeggel és a tömeg mögött nincsen semmi, vagy nagyon kevés fedezet. — A dolgozó kisember, munkás, földmivelő, vagy tisztviselő nem elégedhetik meg azzal, hogy felelős helyen megmagyarázzák neki, hogy a háboru elkerülhetetlen következménye a pénzromlás, az áruhiány miatt elharapózott feketézés, a tőzsdei spekuláció és a megazult munkafegyelem.

Kisember nem lát a szinfalak mögé, nem is kiván közgazdasági tudós lenni, de azt tudja, hogy ebben az abszolut bizonytalanságban alámerül és elkeseredésében a demokráciát teszi felelőssé a bajokért. Igazi tulevénye ez az állapot a reakciónak! És éppen ezért itt az ideje, hogy vége legyen már. Nem hisszük, egész egyszerüen nem hisszük el, hogy ne lenne semmilyen eszköz a kormányzat kezében az infláció molochjának legalább lassubbodást parancsolni és ezzel az országban nyugalmat és a felelősek felé több bizalmat kelteni.

A Népszava 16-i száma rövid kimutatást közöl a Nemzeti Bank jegykibocsátásáról. Eszerint a bankjegyforgalom ez év augusztus végéig 16.67 milliárd pengő volt. Szeptember hónapban csupán a jegykibocsájtás 21.57 miliárd volt. Egy hónap alatt a bankjegyforgalom tehát 180 százalékkal emelkedett!

Hivatalos megállapitás szerint a napi bankjegyforgalom egy milliárd pengő ijesztő szám ez! Két dolgot mutat meg egyszerre: egyrészt azt, hogy az állam óriásira megnövekedett kiadásait csak bankópréssel tudja fedezni, másrészt azt, hogy az országban az adómorál a föld alá süllyedt. Senki nem akar adót fizetni. A kormány pedig brutális eszközök alkalmazása helyett — bankjegyeket bocsát ki és valorizálatlan kötcsönöket ad a kapitalistáknak.

Ilyen körülmények között nem csoda, ha a gazdasági kaosz nőttön nő és hovatovább a becsületes embereket lámpással kell keresni széles e hazában. Az inflációval, — amint azt mindenki a saját bőrén tapasztalja — az ugynevezett üzleti becsületességnek az eltünése is együtt jár. Végeredményben ez nem is olyan érthetetlen. Az üzemekben és irószatalok mellett küzködő ember látja, hogy egyesek (vagy nagyon is sokak?) felemelnek egy telefonkagylót, két perc mulva leteszik és ezzel a müvelettel többet kerestek, mint ők hónapok alatt az inflációs kullogó fizetés emeléssel együtt.

Ez a látvány nem hathat tulságosan példamutatón a munkaversenyek hőseire. De visszatérve a fentebb vázolt bankjegyforgalomra jól tudjuk, hogy az állami jövedelmek nevetséges alacsonyságának mik az okai? Az, hogy a leromlott adómorállal együtt képtelen a kormányzat a pillanatok alatt született milliókat megadóztatni. Nem tévedünk, ha azt mondjuk, hogy a fizikai és szellemi fix fizetéses dolgozóktól bevasalt adók egy töredékét tennék ki annak az adóösszegnek, amelynek a „fekete" üzletek után kellene befolynia az államkasszába. Kizárt dolog, hogy eltökélt szándék mellett ne lehessen a csempészek és felvásárlók patkánycsapatát legalább nagyrészben elcsipni és tőlük a gazdasági életet megszabaditani. Csak akarni kell! Ez nem pártérdek, hanem a nemzet érdeke.

Minden gondolkozó ember tudja, hogy a korgó gyomor, a tetőtlen lakás még a legbéketürőbb puhányt is kikergeti az utcára és feltépeti az aszfaltköveket. És akkor már hiába szavalunk nekik „a háboru után elkerülhetetlen jelenségekről. Forradalmi zavarokat a történelem folyamán nem a rimes, vagy a rimtelen költészet és nem is a l'art pour l'art és a programm müvészet fölötti vita szokta volt kirobbantani, nanem az éhség és a fázás. Ez jó ha eszébe jut soknak, mielőtt „megnyugtató" beszédeket mondanak.

Október 15. margójára

Az elmult hétfőn, az egy évvel ezelőtti birhedt események évfordulóján tiz percre megálltak az üzemek és e rövid néhány percet az emlékezés töltötte ki a magyar történelem legsötétebb napjaira. Üzemi röpgyülléseken ismertettek a munkássággal előadók október 15-nek véres vasárnapját, az uj Mohács történetét és jelentőségét.

Amig öntudatos magyarok élnek ezen a földön, addig minden esztendőben meg kell, hogy álljanak néhány percre a gyárakban a gépek és az irószatalok mellett a tollak, hogy utódaink is emlékezzenek az emberi gonoszság és elvetemültség e rettenetes jelképére. Egy-két év mulva 1944. október 15-e be fog kerülni a magyar tankönyvekbe és együtt fogják tanitani az elmult 25 év történetével. És az iskolakönyvek lapjain élesen és nyilvánvalóan meg fog látszani a szoros összefüggés a „szegedi ellenforradalom" gondolkozása és Gera „testvér" véres kalózkodása között. Sokan vannak még közöttünk ma olyanok, akik nem látják ezt ilyen tisztán és ha Szálasiék tömeggyilkosságaival nem is azonositják magukat, a fehérlovas pojáca és a köréje sereglett ellenforradalmi klikk elmezavart előidéző politikája még tetszik nekik. Nem veszik észre, hogy Horthyék nélkül Szálasiék nem születhettek volna meg. Ez éppúgy lehetetlen lett volna, mint ahogy a régi rómaiak idejében senkinek sem volt háromlámpás rádiója. Horthyék nevelési „eszméi" szolgáltatták a „miljőt", a környezetet, amely az éretlen nedveket szállitotta a mérges növény kifejlődéséhez. Senkit se tévesszen meg október 15-nek kiáltványa, az utolsó szalmaszál. 1920-ban a palackba zárt szellemet Horthyék és Héjjasék kiengedték szük helyéről és ez a gomolygó mésges köd körülutazta az országot, benézett mindenhová, még a kulcslyukon is, a kisgyermekek játékszobájába behatolt, bevonult az iskolák tantermébe, elfoglalta a katedrákat a Ludovika termeiben, elterpeszkedett a MFI hiradóiban és a „magyar" rádióban, éjjel és nappal ott settenkedett a szegény magyar fiúk és lányok körül, a fülükbe itta magát, az agyukba vásott bele, nem volt tőle menekvés sehol... Ez volt a történelmi előkészület, az „öntudatos nevelés". Október 15-e csak az aratás volt, 25 év vetése után. Ide vezetett a magyar lélek szabad fejlődésének örökös guzsbakötése, a felülről irányitott nevelése és elzárása mindentől, ami szabad volt és európai. Keserves árat fizetünk ma ezért a szellemi gerincsorvadásért, de legalább ismerjük a veszedelmet, amelyet az egyoldalú „felvilágositás" magában rejt és megmenthetjük a következő nemzedéket.

Történelmünk második október 15-jét csak eggyel kerülhetjük el: szabad földön szabad nevelést adjunk ifjuságunknak, s a javak igazságos elosztását biztositó *gazdasági demokrácia* légkörében megtartani őket magyarnak, de minél szélesebb alapokra kiépiteni a kapcsolatot a többi állammal. Tudnunk kell: nemcsak a vasuti sineket és hidakat kell ujjáépitenünk, hanem az elbitangolt lelkeket is. Csak igy menthetjük meg jövőnket!

A vállalatok megegyeztek az orosz hősök emlékére felállitandó emlékműben.

Olvasóink előtt ismeretes, hogy a Nemzeti Bizottságban a legutóbbi ülésen Oczel elvtárs javasolta egy művészi kivitelü emlékmü felállitását, amely a Salgótarján felszabaditásáért vivott harcokban elesett szovjet katonák emlékét örökitené meg. A bizottság ezt a javaslatot elfogadta és megbizta Kilczer Béla épitőmestert, hogy készitse el a szükséges tervrajzot és készitsen előbecslési költségszámitást. Kilczer Béla a tervrajz és a költségszámitások elkészitése után azt előterjesztette a Kommunista Párt helyi vezetősége által összehivott vállalatközi értekezletnek. Az értekezlet a tervezetet elfogadta és megállapitotta az egyes vállalatok részesedési arányát az épitési költségekben. Eszerint az összes költségek 18 százaléka terheli a bányát, 14 százalék a várost, 12—12 százaléka az Üveggyárat, a Gépgyárat és a Hungáriát.

Az épitéshez szükséges kőanyagok beszállitása iránti intézkedések megtörténtek. Az illetékesek az emlékmü felavatását december 25-re tervezik, a Vörös Hadsereg bevonulásának egy éves évfordulójára.

Elfogták a volt nyilas városvezetőt

A salgótarjáni rendőrség politikai osztálya 13-án elfogta és letartóztatta Szabó Jánost, a város volt nyilas vezetőjét. Kihallgatása során hasonlóan viselkedett az Andrássy-ut „nagyjaihoz." Ő sem tudott semmiféle nyilas kilengésekről, csak hazája érdekében cselekedett, szivből sajnálta a deportáltakat és semmiféle gyülöletet nem érzett a baloldali elemekkel szemben.' Megható éleselméjüségre vallott az a kijelentése, hogy egészen ez év márciusáig hitt a német győzelemben. Mint mondotta, a háboru végső kimenetele addig nem volt tisztán látható. Mindkét fél egyaránt győzhetett volna — mondotta nagy bölcsen. A kihallgatást végző detektivnek arra a kérdésére,

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT SALGÓTARJÁNI SZERVEZETE

1945. október hó 21-én, vasárnap délelőtt fél 11 órai kezdettel a Fő-téren

VÁLASZTÓINÉPGYŰLÉST

TART. A GYÜLÉS SZÓNOKAI; KÁDÁR JÁNOS, KOVÁCS ISTVÁN ÉS OCZEL JÁNOS.

MINDNYÁJAN OTT LEGYÜNK!

hogy hogyan lett éppen ő a város nyilas vezetője, azt a választ adta, hogy Halácsi „testvér" halála után a párt őt akarta ide, nehogy „egy idegenből ide került ember esetleg erőszakosságokat és kivégzéseket rendezzen" — Akkor Önt nyilván jutalmazni kellene, mondta neki a rendőrtiszt.

A volt nyilas városvezetőt a szükséges nyomozás és vizsgálat befejezése után átkisérik a népügyészség balassagyarmati börtönébe.

A munkásság tüntetése a rossz közellátás és a reakció ellen

Október 17-én a kora délutáni órákban a bányászság és a gyárak ipari munkássága a tisztviselői karral együtt spontán tüntetésre vonult fel a Fő-térre, hogy kifejezést adjon súlyos elégedetlenségének a közellátás gyatrasága fölött és tüntessen a reakciós támadások ellen. Többezren kivonultak és így kimutatták a dolgozók egységét az ország legfontosabb problémáival kapcsolatban. A gyülést Jakab István bányászelvtárs nyitotta meg és rövid beszédében utalt a bányászok jogos kivánságaira, a hiányos ellátásra, a nehéz munkára és arra, hogy a nehéz viszonyok közötti munka idején Budapesten az álkisgazdák szavaztak és a reakció felé szeretnék ismét az ország szekérrudját taszitani. Ma még meg van a lehetősége a kiegyezésnek, a békés munkának, de a türelem egyszer elfogyhat — mondta.

Oczel János titkár is még fegyelemre és rendre intette a munkásságot, de tudtára adta az országnak, hogy a munkásság hajlandó a munkahelyeket a barrikádokkal is felcserélni, ha erre szükség volna.

Követelte az élelmezési helyzet javitását, a burgonyaellátás megszervezését. A tömeg tüntetett a reakció és a feketézők, az árúrejtegetők ellen.

Dömötör Teréz elvtársnő szavai a nőkhöz szóltak. Megvilágitotta előttük, hogy a nők politikai iskolázatlansága és könnyebb megvesztegethetése volt egyik oka a budapesti vereségnek A nőket jobban, sokkal jobban bele kell venni a politikai életbe — mondta. Csak igy biztosithatjuk demokráciánk fennmaradását.

A tüntető gyülés után a munkásság a szovjetparancsnokság és a laktanya elé vonult, hogy éltesse a Szovjetuniót.

A terménybeszolgáltatást pontosan teljesitő gazda 1 parcikket kap!

Szélhámosok aranykora

A rendőrséget nap-nap után foglalkoztatják a legkülönbözőbb lopási, csalási, sőt rablási bünesetek, amelyeknek elszaporodása társadalmi életünk egyik legvisszataszitóbb jelensége. Sajnos, mindig akadnak jóhiszemü egyének, akik felülnek az önzetlenség álarcában fellépő zsiványok mézédes beszédének és akkor ébrednek rá veszteségeikre amikor már késő.

Az egyik nap megjelent egy salgótarjáni vasutas feleségénél egy magát vasutasnak kiadó személy és közölte az asszonnyal, hogy Budapesten beszélt a férjével és az kéri őt, hogy huszezer pengőt sürgősen küldjön neki általa, mert sót akar venni, volna rá lehetőség, de nincs elég pénze. A gyanutlan asszony a pénzt át is adta az illetőnek, aki azt zsebrevágta és „meglépett." A rendőrség kéri a város közönségét, hogy mutasson kellő óvatosságot az idegen pénzkérőkkel szemben.

Kül- és belpolitikai beszámoló

Belpolitikai összefoglaló

Az elmult két hét belpolitikájának legfontosabb eseménye a nagybudapesti községi választások eredménye és a nyomukban támadt izgalmas, feszült légkör volt. A főváros szorosan vett területén a szavazatok megoszlása : Egységlista : 245 246, Kisgazda párt : 290.020. P. D P. : 19 219, Radikális párt : 4 536, Paraszt párt : 9.339 A budapesti választások élénk visszhangot keltettek az Egyesült Nemzetek sajtójában és rádiójában is. A tárgyilagos hozzászólások elismerik, hogy a Kisgazdapárt budapesti győzelméhez a szavazati joghoz hozzájutott mindenfajta reakciós elem járult hozzá. A nagybudapesti munkásság a választások eredményének közzététele után sztrájkokkal és tüntetésekkel válaszolt a reakció kihivására. Ezek a munkabeszüntetések azonban sehol sem lépték tul a termelés zavartalanságának határát

Október 9-én ujabb háborus bünös csoportot szállitottak haza az amerikaiak Salzburgból. Az ujonnan érkezett csoportban foglalnak helyet a legvérengzőbb brigantik : Baky László, Endre László, Hain Péter a fasiszta politikai rendőrség volt főnöke. A politikai rendőrség az Andrássy ut 60 ban azonnal megkezdte a nyilas gyilkosok kihallgatását és az első népbirósági tárgyalást f. hó 29-re tüzte ki Bárdossy László bünperében.

A magyar gazdasági és pénzügyi élet rendkivül zilált viszonyainak rendezése végett a kormány kommunista és szociáldemokrata miniszterei drasztikus javaslatokat terjesztettek a miniszterlanács elé, hogy megfékezzék az egyre türhetetlenebbé váló inflációt, munkára kényszeritsék a „kisgazdákra" szavazó belvárosi árfelhajtókat és az egész országra nézve biztositsák a meglévő kis készletek igazságos elosztását. Ezek a javaslatok elsősorban a jólkereső rétegek sulyos megadóztatását célozzák. A Kommunista Párt a mozgó bérskála bevezetését kivánja és a drágulási index hetenkint való közzétételét. A miniszterlanács felhatalmazta a közellási minisztert a forgalom és az árak szabályozására. A miniszter javaslatára a kormány kiáltványban fordult az őstermelőkhöz a terménybeszolgáltatási rendelkezések pontos betartása végett, mert enélkül az ország belső nyugalmát biztositani nem lehet. Ugyanekkor leiratban fordult az országos Nemzeti Bizottságokhoz, hogy a maguk hatáskörében fejtsék ki a legnagyobb munkát a terméybeszolgáltatás hü teljesitése érdekében. A burgonyaellátás biztositása végett a kormány burgonyaügyi kormánybiztosságot szervezett Tárcaközi közellatási bizottság alakult a vásárlás és elosztás lebonyolitására. A terménybeszolgáltatás határideje okt. 20 a. A közellátási miniszter az összes sörgyár árpakészletét lefoglaltatta. Munkabérszirvonal megállapitó bizottságok megalakulását rendelte el a kormány, A közellátási miniszter az egész ország területén elrendelte az espressok és lokálok bezárását. Az igazságügyminiszter javaslatára a kormány elrendelte a STATÁRIUMOT.

Erre az intézkedésre a nagy mértékben leromlott közerkölcsök miatt volt szükség. Az üzletszerü csempészést is halállal büntetik.

A fontos személyi vonatkozásu hirek között meg kell emliteni, hogy a Szovjetunióval való diplomáciai kapcsolatok felvétele során Dr. Szeglő Gyula egyetemi tanárt kinevezték moszkvai magyar követté. A Szovjetunió Gregorij Puskint nevezte ki budapesti követévé.

Összefoglalóban megállapithatjuk, hogy az elmult napokban a kormány munkáját főleg a gazdasági kérdések kötötték le és emellett az igazságügyminiszteriumnak kellett fontos rendelkezéseket hoznia a mindenütt elszaporodott rablások, gyilkosságok, csalások és csempészések ellen.

Külpolitikai összefoglaló

A világpolitikában nem ülnek el a londoni külügyminiszteri értekezlet félbeszakitása nyomán támadt viták, sajtótámadások és riadt hangok. Az angolszász sajtó a Szovjetuniót igyekszik a tárgyalások eredménytelenségéért felelőssé tenni, de ugyanakkor elismeri, hogy az oroszok ragaszkodnak a Berlini Értekezlet betüinek megtartásához, mig az angolszász diplomácia vetette fel a potsdami döntések revizióját Bevin, angol külügyminiszter október 9-én beszámolt a brit alsóháznak a konferenciáról és ismertette az ott hozott döntéseket, valamint rámutatott az ellentétek okaira is.

A választások hónapját éljük. — A csehszlovák választások a kommunista párt győzelmével végződtek. Mellette a szociáldemokrata párt kapta a legtöbb mandátumot A norvégiai választások is a munkáspárt győzelmét hozták. A francia község választásokon a Kommunista és a Szociáldemokrata párt szerezte meg a többséget, Ausztriában a választások november 25 én lesznek.

A világpolitika balratolódásának egyik tünete volt az argentin államelnök bukása is.

A világpolitikai helyzetet ma a forrás és erjedés jellemzi. A világgazdaság kuszasága, a népek óriási nélkülözései nyomják rá bélyegüket a világpolitika arculatára. A nemzetközi kapcsolatok minél hamarább történő kialakulása, a diplomáciai viszonyok felvétele, a gazdasági és szellemi termékek kicserélődése lehet és lesz az egyetlen út a biztonságos béke megteremtése érdekében.

A tüntetés margójára

A 17 iki demonstrációs nagygyülés alkalmával feltünő volt, hogy a kereskedők egy része lehuzta az üzlet redőnyt. . . ! Mi nem a tisztességes kereskedők ellen tüntettünk ! (Vagy a redőnyt lehuzók bünösnek érzik magukat ?) A munkásság az odujából előmerészkedő reakció ellen, no meg a feketéző spekulánsok, árdrágitók ellen tüntetett, akik féregként őrlik a nemzet erejét, ami még megmarad a nagy világégés után. Ha a rollóhuzgálóknak vai van a fejük ön, akkor csak féljenek, mert minden okuk meg van rá, de azt a minősithetetlen eljárást, mely a népet sérti, a dolgozók a legerélyesebben visszautasitják. Mi nem vagyunk fasiszta rablóhordák, akiktől azért kell reszketni, mert könnyen kifosztanak, sem pedig nemzeti fergek. Mi erőinket megmorgattuk, mert szükség volt. hogy a szemtelenül előbujkáló reakciósok előtt megmutassuk, hogy ha kell minden elnyomás ellen egy emberként tudunk harcba szállni. Ebben az országban csak becsületes embernek lesz helye, a becstelent, — ha önszántából el nem távozik, majd mi fogjuk eltávolitani

Több helyen a tüntetők felvonulása alkalmával az ablakaikat is bezárták nehogy az „utca zaja" beférkőzzön hozzájuk Elbisszük, hogy akik a mult rendszerben olyan „jól" megvoltak, nem valami kellemes részükre a nép hangja és kissé kényelmetlenül érzik magukat, de ha nem tanulnak meg becsületet, nem tanulják meg tisztelni a fizikai dolgozókat, nem férnek a bőrükbe, hamarosan még kényelmetlenebbül fogják magukat érezni. A mi tömegeink rongyokban is józan, becsületes magyarok és jó lesz ezt mindenkinek figyelmébe vésni. Ez a nép bebizonyitotta, hogy tud melegszivü lenni a hazája érdekében, még az ellenségeivel szemben is, de ez nem jelenti azt, hogy a türelme végtelen. A becsületes jószándék részünkről mindég megnyilvánult, jobb kezet nyujtottunk a társadalom minden rétegének, de Krisztus mondását idézzük : „Aki fegyvert fog embertársaira, fegyverrel kell elvesznie". Ha az ország megrontói bármilyen fegyverekkel is, de fegyverrel küzdenek ellenünk, hát mi el fogjuk őket reperni ugy, hogy soha többé nem akadályozhatják a becsületes dolgozó magyarok törekvését abban, hogy Európa közepén végre a dolgozó nép is megérdemelten viszonylagos jólétben és megbecsülésben élhessen

BOROS A.

A feketézők és a nincstelen rászorulók

Mostanában a faluban sóval feketéznek a spekulánsok és petróleummal. A falusi rászoruló kenytelen az utolsóját is megosztani, ha sóhoz, vagy petróleumhoz akar jutni. Ezek a feketézők soha nem uzsorázták a módos gazdákat, csak a szegényeket, mert a módos gazdáknak még ma is van sójuk petróleumjuk bőven. Hogy ezek hogyan jutnak hozzá, azt nem nehéz kitalálni. A petróleumot, sót még mindenből a régi rendszer emberei kapják meg szétosztás céljaira. Ezek pedig nem osztják ki igazságosan a rászorulók között, hanem kielégitik a reakciós magatartásu egyéneket, ugy mint a multban. Ebbe benne vannak a kereskedők, ügyvédek, tanitók, kántorok, jegyzők, papok, tehát a falu vagy egyes mezőgazdasági városkák értelmiségei. Pl. Szécsényben sót, petróleumot csak hizott libáért, csirkéért, vajért, turóért, lisztért s több ilyen cikkért lehet kapni, pedig ha rágondolunk, hogy a falu népe mennyire rá van szorulva petróleumra és sóra, petróleumra főleg most, amikor a szövő és fonó munkát végzik esti szabad idejükben sok esetben éjfélig. Ez a munka a nemzet szempontjából nagyon fontos, mert a falu népe a falu szegényei ruházati cikkekben rosszul állanak. Nem tudnak a legszükségesebb eszközökhöz sem jutni csak feketén, ezt meg nem vehetik meg, sem pénzért, sem csereformában, mert nincs nekik. Ezért sürgősen segiteni kell rajtuk, hogy a legszükségesebb dolgokhoz maximális áron hozzájussanak. Szécsényben van egy sósvizforrás, ennél a forrásnál valóságos bucsujárás van, ott áll reggeltől estig egy liter sósvizért a falu szegényebb része. Aki feketén nem tud venni sót. És ott vannak Szécsény proletár asszonyai de sehol nem lehet látni, az ügyvédek, tanitók, kereskedők asszonyait álldogálni egy liter sósvizért, pedig biztos vagyok benne, hogy ők sem birják a sótalan ételt, de nekik van, mert gondoskodik róluk az a kereskedő, aki megkapja a sót, hogy ezek ne szenvedjenek hiányt, mert ezek mégis csak a falu vagy a városka értelmiségijei, s ők irányitják a közellátást, ennek fejében ők szemet hunynak, mint a Horthy-rendszer idején, a reakciós feketézők fölött Ezért nem látni ezeket a nagyságosasszonyféléket sehol sem sorbanállni. De ez nem jól van igy, ha van, legyen mindenkinek, ha kell sorba állni, álljon mindenki, szünjön meg végre ez a kivételesség, ne legyen különbség és kivétel ezen a téren.

ALICS J.

Az örökösödési jog a Szovjetunióban

Az örökösödési jog a szovjet állampolgárok egyik legfontosabb vagyonjoga, mely a Szovjetunió alkotmányának 10. pontjában van lefektetve.

A jelenleg érvényben lévő szovjet törvények értelmében minden szovjet állampolgár örökösödési joggal bir. Az örökösödés kiterjedése nincs meghatározva. Minden állampolgár egész vagyonát örökösére hagyhatja, bármilyen nagy legyen is az. Az örökségre semmilyen adó nincs kivetve.

Az örökösödés tárgya lehet minden vagyon: igy tárgyak, hosszulejáratu követelések különböző jogok (pl. szerző jog stb.) Az örökösödési jog nem terjed ki azon tárgyakra, melyeknek használata különleges engedélyhez van kötve (pl fegyver) Ugyancsak nem örökölhető a nyugdij és a tartásadijra való jog. Az elhalálozott vagyonával és jogaival együtt az örökösre száll — az elhalázott kötelezettségére vonatkozó felelősség is. Abban az esetben, ha az elhalálozott kötelezettségének összege tulhaladja az örökölt vagyon értékét, az örökös csak olyan összegig felel az elhalálozott kötelezettségeiért, amennyi megfelel az örökölt vagyon értékének. Azonkivül az örökösök nem felelősek olyan kötelezettségekért, melyek az elhalálozott személyével függnek össze (pl. tartásdijért.)

A szovjet törvénykezés kétféle örökösödési módot ismer el: a törvényes uton történő örökösödést és a végrendelet utján történő örökösödést. A szerződés utján történt örökösödést a szovjet törvény nem ismeri el.

A törvény utján történő örökösödés abban az esetben fordul elő, ha az örökbehagyó nem hagy végrendeletet, vagy ha a végrendelet valamilyen oknál fogva érvénytelen. A törvényes uton való öröklés szerint az örökösöket három fokozatra osztják: elsőfoku örökös, az örökbehagyó törvényes házastársa, gyermekei, vérrokonai és fogadott örökösei és azok a munkaképtelen egyének, ha nem is rokonok, akiket halála előtt egy évnél hosszabb ideig eltartott az örökbehagyó.

Másodfoku örökösök: az örökbehagyó munkaképes szülei, ezek abban az esetben örökölnek, ha elsőfoku örökös nincs. Harmadfoku örökösök: az elhalálozott testvérei. Az örökbehagyó háztartásához tartozó tárgyakat mint pl. butor, gépkocsi, stb. törvény szerint csak azok öröklik, akik az elhunyttal közös háztartásban éltek. Amennyiben az elhalálozott egyedülálló ember volt, s halála után sem törvényes örökös, sem végrendelet nem maradt, ugy vagyona az állam tulajdonába megy át.

Minden állampolgárnak joga van végrendeletet csinálni és másképintézkedni vagyona felett, mint ahogy a törvény intézkedne. Átruházhatja vagyonát egyes emberekre és jogi személyekre, de csak abban az esetben, ha nincsenek törvényes örökösei. Viszont az örökösök sorrendjét megváltoztathatja. Ráhagyhatja egész vagyonát az egyik örökösre a többiek kizárásával. De kiskoru és nem munkaképes örököseire köteles annyit hagyni, amennyit a törvény abban az esetben itélt volna meg, ha nem maradt volna végrendelet.

Az örökbehagyónak nincs törvényes örököse, ugy vagyonát arra hagyhatja, akire akarja.

Minden állampolgárnak joga van vagyonát jogi személyekre: az államra állami intézetekre, üzemekre, kolhozokra, szövetkezetekre és társadalmi szervezetekre hagyni.

Az örökbehagyónak joga van végrendeletében konkrét célt kitüzni, hogy vagyona, vagy ennek egy része, milyen célokra fordittassék.

A végrendeletnek irásban kell megtörténnie és közjegyzőileg kell hitelesiteni. A háboru alatt a Vörös Hadsereg tagjai végrendeleteiket a katonai parancsnokkal, vagy a hadikórház vezetőjével hitelesittették. A bank és takarékbetétekre vonatkozóan külön irásbeli intézkedés szükséges.

A végrendelet végrehajtása rendszerint az örökösökre hárul, de az örökbagyó külön személyt is megbizhat vele. Minden örökösnek joga van visszautasitani az örökséget. Az örökösök közötti nézeteltérést a biróság oldja meg.

M. Lübecki

A Szabad Lyceum

a mult hét péntekén nyitotta meg ezévi tanfolyamának első, őszi félévét, a beiratkozott hallgatóság élénk érdeklődése mellett.

Rövid megnyitó előadásában dr. Vass Gyula, a tanfolyam vezetője, a szabad iskolák hézagpótló szerepére mutatott. A hivatalos iskolák a maguk zárt tanrendszerében elsősorban elveket, tényeket és elméleteket közölnek, mig a szabad iskola nem feltétlenül hivatásos előadói révén az eleveren tovafolyó élet közvetlen problémáival foglalkozik, amit a zárt tanrendszerü iskolák nem tehetnek meg. Emellett a mai szabad iskolának még egy másik, egy uj szerep is jutott: bevezetni a hallgatóságot az eddig jóformán csak hirből ismert demokrácia szellemébe.

A kiadott tanrendnek megfelelően dr. Körös Béla a „Törvény és forradalom"-ról beszélt. A kitünő jogi és közigazgatási tudású, a törvény fogalmát, szerepét és határkörét tömör rendszerben bemutató előadó előadásában csak egyet kell hiányolnunk. A törvény központi helyzetét fenntartó, épitő szerepét a társadalomban bizonytalanul méltatta, de nem vázolta a mindenkori törvények és törvényes állapotok mögött élő, törvényt igénylő, törvényt épitő embert és társadalmát, a társadalmat, melynek egyik felépitménye, függvénye a mindenkor változó tartalmú törvény; továbbá pedig visszafeltenve a törvénydöntő forradalom sokértelmü fogalmától és tevékenységétől, a forradalomnak nem tulajdonitott több jelentőséget, mint törvényváltoztató, törvényalakitó szerepet. E felfogásban a forradalom igazi, történetépitő szerepének megcsonkitását kell látnunk.

Kovács Virce, a távollevő Csorba Jánosnak „Mezőgazdaságunk ujjáépitése"-ről szóló tanulmányát olvasta fel. Szerző a mindvégig érdekes előadásában mezőgazdaságunk jelenlegi megváltozott körülményeiből eredő feladatait ismertette. Ezek: áttérés a régi nagybirtok egyoldalú magtermeléséről a gyümölcs, főzelék, stb. termelésére, vagyis a kertgazdálkodásra, az Alföld öntözése, valódi szövetkezetek létesitése, uj tipusú mezőgazdasági iskolák felállitása, stb.

A két előadás között Gömöri Jenő Tamás, a borsú évek óta visszavonultan élő, sorsü dözött költő, deportálásában irt, megrázó erejü költeményeit olvasta fel.

Tanuló ifjuságunk laza fegyelme

gondolkodóba kell, hogy ejtsen bennünket. Foglalkoznunk kell ezzel a kérdéssel, mert itt-ott ijesztő, éléggé el nem itélhető jelenségeknek vagyunk szem- és fültanui s félő hogy ha idejében nem orvosoljuk a dolgot, akkor bizony sulyos árat fog fizetni fiatal demokráciánk.

Az elmult két tanév csonka volta miatt tanuló ifjuságunk csak rövid ideig volt szakavatott vezetők kezében, igy ifjuságunk nevelését átvette a szülői ház, sok esetben az utca. Jelen tanév sem kecsegtet semmi jóval, a szén-, a fa-, cipő- és ruha hiány miatt rövidesen ismét bezárulnak az iskola kapui. Ifjuságunk ismét hosszu ideig kikapcsolódik az iskolák nevelő hatása alól. A szülői ház korántsem tudja pótolni az iskola munkáját, egyrészt kellő szakismeret hiánya folytán, másrészt a mindennapi élet sulyos gordiai mellett nem tudnak a szülők kellő időt szakitani gyermekeik nevelésére.

A sulyos gazdasági válság, a forrongó politikai élet ezernyi eseményei annyira lekötik a felnőttek minden idejét, hogy gyermekük nevelésére vajmi kevés időt tudnak forditani. Az elkövetkezendő hosszu iskolai szünet alatt ismét csak az utca fogja nevelni a magyar ifjuság százezreit a fékevesztett „szabadosság" jegyében.

Tanitók és tanárok tizezrei panaszkodnak, hogy szinte lehetetlenséggel határos az iskolai fegyelem biztositása, ami pedig az eredményes oktatás előfeltétele. — Szeptember óta következetes, áldozatos és lelkiismeretes iskolai munka igyekezett a fegyelem biztositása terén megnyugtató állapotot teremteni, de az eredmény nincs arányban a kifejtett verejtékező munkával.

A rövid időn belül kezdődő iskolai szünet napok alatt fogja lerontani az eddigi munka eredményeit. Ennek meggátlására kell tennünk valamit ha nem akarunk nagy és sulyos árat fizetni ebbeli mulasztásunkért. Sürgősen megkezdendő sorozatos szülői értekezleteken kell ezzel a kérdéssel foglalkozni, megbeszélni a közeljövő teendőit. Ezeket a szülői értekezleteket az iskolai szünet alatt is meg kell tartani heterként, hogy a hivatásos nevelők re vezessék el a kapcsolatot a szülői házzal. Ez az állandó kapcsolat okvetlenül termékenyitőleg fog hatni közneveléstünkre. A siker érdekében ugy a szülők, mint a nevelők közös, megértő, következetes, lankadatlan s a magyar jövőt szivükön viselő munkájára van szükség. Reméljük, hogy ebben a munkakészségben hiány nem lesz.

BÉLYEG

Vétel — Csere — Eladás

Gyüjteményeket, jobb sorozatokat tömegbélyeget és egyes értékeket magas áron vesz:

Boross, Salgóbánya,
Deák Ferenc utca 6 szám.

Hivásra házhoz megyek!

A pontos terménybeszolgáltatás nemzeti kötelesség!

Szerkesztőségi órák
mindennap 3—6 ig.

Szociális biztositás a Szovjetunióban

(Folytatás.)

A rokkantakat nagy számban az invalidurok szövetkezete foglalkoztatja. Ennek több mint 15 000 különböző üzeme van és több mint egy és félmilliárd rubel értékü árut termel évenként. Ezek közül egyik vagy másik otthonra is ad ki munkát, ha a rokkant állapota ezt kivánatossá teszi.

A rokkantak egészségének helyreállitásával főleg két tudományos intézet foglalkozik Moszkvában és Leningrádban. Az ország legnagyobb tudósai és szakemberei fáradoznak azon, hogy minél jobb végtagokat állitsanak elő. A rokkantakat ugy élelmezés, mint ruházati téren kivételesen kedvezően látják el. Külön étkezőik és áruházaik vannak. Őket küldik elsősorban a szanatóriumokba és fürdőhelyekre. — Szinházakban, klubokban őket illeti az elsőség. Gyermekeiket elsősorban helyezik el a bölcsődékben és gyermekkertekben és uj lakásoknál, lakásjavitásoknál ők jönnek először számitásba.

A leszerelt katonákról is megfelelő gondoskodás történik. Egy hónapi fizetéses szabadságot kapnak és azután visszaállitják abba a munkába, ahonnan bevonultak. Azonkivül három hónapi fizetést kapnak. A leszerelés nem okoz munkanélküliséget, a Szovjetunió tervgazdasága ezt megakadályozza. A falura, kolhozba hazatérő vöröskatona 5—10 000 rubel állami kölcsönt kaphat, ha uj házat akar magának épiteni.

A haza mindenképen ki akarja fejezni háláját azokkal szemben, akik a fasizmus ellen vivott élet-halál harcban részt vettek és testi épségüket áldozták fel az emberiség szabadságának kivivásáért.

Abelovszky Antonia.

A bányászok és ipari munkások a magyar gazdától várják a kenyeret!

Fontos élelmezési ankét Balassagyarmaton

16-án Nógrádmegye közigazgatási hatóságainak tagjai élelmezési értekezletet tartottak, amelyen dr Cövek miniszteri tanácsnak részletesen beszámoltak a megye élelmezési viszonyairól. Megvitatás alá került különösen a burgonya és kenyérkérdés. Megállapodtak a rendelkezésre álló mennyiségek elosztására vonatkozó tervben.

Igen figyelemreméltó felszólalások hangzottak el a zsirellátással kapcsolatban. A miniszteri tanácsos örömmel jelentette be az értekezlet résztvevőinek, hogy Nógrádmegyének nem kell többet semmiféle mennyiségü zsirt sem jóvátételben beszolgáltatni. A miniszteri tanácsos felkért ennek nyomatékos közlésére. Mindenki a legnagyobb nyugalommal hizlalja fel a tulajdonában lévő vagy gondjaira bizott hizómalacot és sertést, nem kell tartania attól, hogy beszolgáltatásra kerülhet. A megye ezirányu kötelezettségének már eleget tett. A lakosságnak önmagával szembeni fontos kötelessége a sertések teljes felhizlalása.

Az értekezlet beszámolt a kormánykiküldöttnek az őszi szántások helyzetéről, a vetőmag hiányról stb. A salgótarjáni járásban a viszonyok elég jók, itt a gabona bevetésére szolgáló terület 60—70 százaléka már be van vetve. Az előirányzat 75 százalék volt, tehát a mintegy 300 holdat kitevő területből kb. 220—250 már be van vetve.

Munkások, Parasztok!

Hozzátok szólunk, azokhoz a dolgozókhoz, akik évszázadokon keresztül szörnyű elnyomatásban, minden uri önkénynek alávetve dolgoztatok a dologtalan naplopóknak. Magatok is, fiaitokkal együtt, a munkában, szinte koravének lettetek, a becsületrend jelvényét nem a mellteken, hanem két kezetekben a szerszámnyél által törve hordjátok. Hozzátok szólunk! Hozzátok magyar munkások! Akik napkeltétől, napnyugtáig szenvedtetek és sinylődtetek az uri nagybirtokokon. Ne feledkezzetek a hatvan és nyolcvan fillér napszámról, melyet véres veritékekkel kerestetek meg. Emlékezzetek a boldog béke világban, mikor még Magyarország gazdasági helyzete teljesen sértetlen volt, inség lisztért kellett dolgoznotok. Hozzátok szólunk, magyar asszonyok! Kiknek férjeiket, minden megkérdezés nélkül százezer számra szakitották el tőletek, családjuktól és hurcolták a vágóhidra az urak érdekeiért. És hozzátok szólunk, magyar parasztok, gazdák! Hozzátok, akik egész életeteken át, sorvadtatok az eke szarva és a kapa mellett. Emlékezzetek! Hányszor kellett megfeszitett munkátok mellett vörös hagymán élnetek, hogy egy vagy két hold földet unokáitoknak szerezni tudjatok. Emlékezzetek! Arra az időkre, mikor az a jelző, hogy paraszt egy kicsinyt, valami utolsót jelentett. Irodákban, hivatalokban a parasztot kutyába sem vették. Ha hivatalba ment valaki, s jó napot köszönt, előbb a bent ülő tisztviselő ur felnézett az irószstal mellől és szemügyre vette a betért illetőt, hogy érdemes-e visszaköszönni vagy sem. Emlékezzetek! Horthy 25 éves brigantik uralmára, arra a Horthy-ra, aki százával lövette fejbe a magyar munkások, parasztok fiait a Novara tedélzetén és egyébb helyeken. Emlékezzetek végül a gyászos Szálasi uralomra, mely Magyarországot végképpen sirba és romba döntötte. Az emberi élet náluk mitsem számitott. Eggyel több vagy kevesebb nem számit, mondották ők. Ennélfogva száz és ezerszámra lövették agyon a munkásokat, katonákat és fiatal leventéket ugy Pesten, mint az egész országban.

Ezen dolgoknak visszaállitása egyetlen becsületes magyar embernek sem érdeke.

Munkások! Parasztok! Vigyázzatok sorsotok felől döntenek! Történelmi pillanatokat élünk! Egy vonagló nemzet kiált az égre elégtételért! Szintesikoltva száguld a felhivás: Vigyázzatok és ismét vigyázzatok. Ki akarnak benneteket használni. Magyarországon a reakció szembe akarja állitani a parasztságot a munkássággal. Testvérharcot akar a reakció, az uri brigantik. Meg kell akadályozni minden eszközzel. Munkával, szóval, szavazó-cédulával. Melyik paraszt, kisgazda hiszi azt el, hogy Budapesten a Kisgazda Párt győzött? Senkit! A reakciót! A tönkrement ügyvédek, volt földbirtokosok, bank és gyárigazgatók, tulajdonosok akarják kihasználni a parasztságot és munkásságot. Résen legyetek. Egy pillanatra se gondolja egyetlen paraszt, vagy munkás, hogy csak a legkisebb sorsközösséget érzik az előbb felsorolt naplopók és vattásvállú pesti ficsurok a parasztsággal. Kávéház espresso kell nekik. Földbirtok! Munkás, parasztvérre kiváncsiak, csendőrszuronyra! Nem szó sem lehet róla! Nem hagyjuk megtéveszteni magunkat! Követeljük, hogy adjanak ekét, ásót, kapát és kaszát a budapesti Kisgazdáknak, vessék le a fehér klasszé keztyűt és követeljük, hogy dolgozzanak. És követeljük, hogy valósitsák meg a jelszót; Aki nem dolgozik, ne is egyék! Egy munkás.

Mozi

A hét elején a moziban ritka élményben lehetett részünk: a német fegyverletétel története pergett le szemünk előtt a vásznon. Kettős müremek, kettős rendezés, két ellenfél történeti vitájának befejezése. Kettős müremek, mert a nagy igazságosztó a változatlanul egy élet és néhány elsőrendű szovjetművész a szerzője. Kettős rendezés, mert a drámai következetességgel bekövetkező német bukás eseményeinek filmképeit mesteri kézzel tömöriti másfélóra élményévé a film rendezője. És a két ellentét: egyik oldalon a nagypipáju, de kevés dohányu, hiányzó erőlt megdöbbentően olcsó hitleri pózzal és üres porosz katonai gőggel pótoló német hiralom, a másik oldalon pedig a sokat szenvedett, de halhatatlan erélü, az igazság kemény eszközeit változatlanul kezében tartó, megforló szovjet nép. És végül a csattanó, a munka vörös zászlaja a Reichstag büszke kupoláján és a fegyverletétel szövegét rémületet leplező gőggel aláiró német tábornok. Köszönjük az életnek és köszöntük az orosz népnek, hogy ezt a nagy élményt megérni engedte nekünk.

Nem mulaszthatjuk el azonban, hogy a mozi vezetőjének és az illetékesek figyelmét egy keltemetlen körülményre hivjuk fel. A mozi termének első padsorait gyermekek siserahada tölti meg és ez az éretlen tömeg bosszantó kiséretet ad az előadásokhoz. Az még érthető, hogy nem tud nyugodtan ülni, hogy folyton mozog, fecseg, nevetgél az előadások majd egész ideje alatt, de hogy a legdrámaibb pillanatokban dobog ordit és fütyül ezen már a legsürgősebben segiteni kellene.

Helyreigazitás

Folyó hó 6 án a „Munkás"-ban megjelent „Kisgazdapárti demagógia Ipolytarnócon" cim alatt a következő közlés jelent meg:

„Meg kell emliteni Csomor Tibor alhadnagyot is, aki a parancsnokság alatt álló határvadász alakulat legénységének többszöri felszólitás ellenére is megtiltotta, hogy a választási összeiró bizottságban résztvegyenek."

A fentiekkel kapcsolatban válaszképen a parancsnokság az alábbiakat közli:

Folyó évi szeptember hó 1-én kelt 116 számu Magyar Közlönyben megjelent 7460—1945. M. E. sz. rendelet 7. §-ból a következőket tartja szükségesnek idézni azok számára, akik e tárgyban tájékozatlanok:

„E bizottságok megalakulása terén a feladatokat a községi előljáróságok látják el." *Gáspár szds.*

A Földigénylő Bizottság közleménye

A városháza felett elterülő és felparcellázott terület sorsolását folytatjuk. A sorsolás szinhelye a városháza tanácsterme, szombaton, f. hó 20 án, d. u. 4 órakor.

Kérjük az érdekelteket, hogy munkánk mielőbbi befejezését segitsék elő azzal, hogy megjelennek a sorsolásnál.

Egyben felhivjuk a házhelyigénylőket, hogy a felparcellázandó területről ne engedjék a mérnökség által levert karókat kihuzni, mert ezzel a munka befejezése s igy a felosztás, időben nagy késedelmet szenved. Aki ezt csinálja szabotál, ha rajtakapjuk jelentsük fel.

Köszönet a városi lakáshivatal tisztviselőinek

Ezuton mondok hálás köszönetet a lakáshivatal tisztviselőinek, a kiutasitott családok nevében, önzetlen munkájukért, mert fáradtságot nem ismerve dolgoztak négy napon keresztül azért, hogy minden családot, akiket annak idején a laktanya tiszti épületébe helyeztek el, fedél alá helyezzék és lakást biztositsanak nekik.

Mindannyian tudjuk, hogy orosz katonák érkeztek városunkba és részükre ki kellett üriteni a katonai épületeket, ami nem volt könnyü feladat a mai nagy lakáshiányban. Nagy feladat várt a lakáshivatal tisztviselőire, amit ők magukévá is tettek és fáradtságot nem ismerve dolgoztak azon, hogy minél előbb hajlékhoz jusson ez a szerencsétlen huszonhét család.

Szerdán délben kaptak parancsot, hogy össze kell irni a laktanyák összes lakóit és kidolgozni azt a tervet, hogy kit hova fognak elhelyezni. Ez meg is történt még szerdán estére, de volt egy nehezebb része is a dolognak, az elhelyezés, amit bizony nem könnyen lehetett megoldani, de ők mégis odaadóan és szivből dolgoztak a 27 családért.

Külön meg kell jegyeznünk, hogy példaadó munkával jártak elől a közösség érdekében Ambrózi Zoltán lakásügyi előadó és Vagyölgyi Erzsébet.

Hisszük, hogy az ő példájukat követni fogják a többi tisztviselők is és ha ez megtörténik, akkor reménykedhetünk egy szebb és demokratikus Magyarországot.

Elvtársi üdvözlettel és köszönettel

SZABADSÁG.

Meghivó

A salgótarjáni Takarékpénztár t. részvényeseit az 1945. november 8-án d. u. fél 3 órakor az intézet helyiségében tartandó, 3100 M. E. sz. rendelet alapján, a M. Pénzügyminiszter által 61.523/1945. IV. a. sz. alatt engedélyezett

rendkivüli közgyülésére

tisztelettel meghivjuk.

Tárgysorozat:

1. A rendkivüli közgyülés jegyzőkönyvének hitelesitésére két részvényes megválasztása.

2. Lemondott igazgatósági tagok helyett uj igazgatósági tagok választása.

3. Lemondott felügyelőbizottsági tagok helyett uj felügyelőbizottsági tagok választása.

Salgótarján, 1945. okt. 16.

Az IGAZGATÓSÁG.

A gyülésen szavazati jogot az alapszabályok 47 § a értelmében, csak azon részvényes gyakorolhat, aki részvényét három nappal a közgyülés előtt az intézet pénztáránál letétbe helyezte.

A Magyar Kommunista Párt salgótarjáni szervezete f. hó 25-én csütörtökön délután 5 órakor tartja V. értelmiségi ankétját az Ipartestület nagytermében, melyen dr. Sandor Pál egyetemi tanár: „Az orosz értelmiség" — Moldoványi János: „A magyar értelmiség történelmi útja" cimmel tartanak előadásokat.

Erre minden haladó szellemben gondolkozó értelmiségi dolgozót szeretettel meghiv és elvár a

MKP salgótarjáni szervezete

Kéziratokat csak a papiros egyoldalán irva fogadunk el. — Mindkét oldalon irt kéziratokat nem fogadunk el. — Lapzárta péntek d. e. 10-kor.

Salgótarján megyei város igazoló bizottsága a következő határozatokat hozta:

Iványi Emil rendőrségi hivatali tisztet állásától megfosztotta, mivel nevezett a multban és a közelmultban jobboldali beállitottságu egyén volt és a mai demokratikus rendszert helytelennek minősitette. (fellebbezett).

Seres Terézia tanitónőt állásától megfosztotta, mert személyére nézve egyénileg jelentkező kényszerhelyzet fennállása nélkül Németországba menekült (fellebbezett.)

Sárossy László kereskedőt iparijogositványától megfosztotta, mert üzletének kirakatában a német győzelmet jelképező V-betüt és a magyar cimerrel kombinált horogkeresztet helyezte el. (fellebbezett)

Sárossy Éva kereskedőt ipari jogositványától megfosztotta, mert nevezett kirakatában a német győzelmet jelképező V betü és a három tengelyhatalom cimere volt kitéve (fellebbezett)

Ujhazy József papirkereskedőt ipari jogositványától megfosztotta, mivel nevezett a multban fasiszta sajtótermékek terjesztője volt és könyvkereskedésében kifejezetten fasiszta irányzatu nyomtatványokat tartott (fellebbezett).

Dr. Tamásy Jenőné tanitónőt állásától megfosztotta, mivel nevezett személyére nézve egyénileg jelentkező kényszerhelyzet fennállása nélkül Németországba menekült (fellebbezett)

Özv. Schwarc Jenőné kereskedőt megleddte, mivel a közelmultban a Magyar-Jugoszláv baráti együttműködés megbontására irányuló koholt hireket terjesztett.

Özv. Liptay B. Jenőné kereskedőt ipari jogositványától általában 6 hónapra eltiltotta, valamint iparkamarai és érdekképviseleti aktiv és passziv választó jogától 5 évre megfosztotta, mivel nevezett kényszerhelyzet fennállása nélkül elhagyta az ország területét.

Vertik Rezső korcsmárost megfeddte és ipartestületi, valamint érdekképviseleti aktiv és passziv választó jogától 1 évre eltiltotta, mivel nevezett egy alkalommal népellenes magatartást tanusitott.

Lipták Antal pékmestert megleddte és ipartestületi, valamint érdekképviseleti aktiv és passziv választó jogától 1 évre megfosztotta, mivel sulyos gondatlanságból nagy mennyiségü lisztet vont el a város közönsége elől.

Kovács Károly Géza kereskedőt ipari jogositványától megfosztotta. Nevezett a multban az összes jobboldali pártok tagja volt.

Kovács Gyula kereskedőt iparjogositványától megfosztotta, mivel nevezett a Baross Szövetség ügyvezető elnöke volt (fellebbezett).

Drengacs Viktor férfiszabó mestert ipari jogositványától megfosztotta, mivel nevezett a multban jobboldali magatartásu volt (fellebbezett).

Ladomérszki Dezső kereskedő és cipészmestert iparjogositványától megfosztotta, mivel nevezett a multban vezető fasiszta egyéniség volt (fellebbezett)

Sport

A SBTC folyó hó 21-én d. u. fél 4 órakor tartja I. o. bajnoki mérkőzését Ujpest csapatával a SBTC pályán. Előtte a Vörös Hadsereg körzeti válogatottja mérkőzik a SBTC II. csapatával.

F. szerkesztő: REINER ISTVÁN
F. kiadó: DR. VASS GYULA

Nyomatott Végh Kalmán könyvnyomdájában Salgótarján, Fő-utca 66 szám.